

служеше за расходка, загради се съсъ една стѣна, щото никой отъ далеко, дори и съсъ телескопъ, да не може да ни види; и отъ туй още изгубихми видѣтъ на тия хубави могили, които ни заобикаляхъ, и на градѣтъ, който бѣше подъ краката ни. Туй не бѣше доста. За да се иде на тоя брѣгъ, трѣбуваше, както го казахъ, да се прѣмине прѣзъ единъ дворъ; и тамъ много лица можяхъ да ни видѣтъ. За да ни отнематъ сичкитѣ виждания, отнехъ ни това мѣсто за расходка, и ни се даде едно друго, съвсѣмъ тѣсно което се държеше до салата, и което бѣше тъкмо на сѣверъ, както стантѣ ни.

Невъзможно е да искажиж колко се наекърбихми за туй промѣняване на расходката; и не може човѣкъ да разумѣ сичкитѣ утѣшения, които бѣхми намѣрили въ това мѣсто, което ни отнехъ.

Първо вижданѣто на малкитѣ дѣца на подикомомѣтъ, сладкитѣ имъ прѣгрѣщанія, на сѣщото туй мѣсто, дѣто майка имъ дохаждаше, болна, въ послѣднитѣ дни на животѣтъ си; сѣтнѣ, нѣколко думи приказани съсъ ковачѣтъ, който имаше пакъ тамъ жилището си; веселитѣ пѣсни на капоралѣтъ, и армоническитѣ гласове, които изваждаше отъ китарата си; и най послѣ, да го кажѣ ли? една твърдѣ невинна любовь, която не бѣше нити моя нити на приятелятъ ми, а на една добра Маджарка, продавачка на овоция. Тя бѣше се влюбила у Марончели.

Прѣдъ да го турижтъ при мене, тая жена и той се виждахъ веќе сѣки день, и помѣжду имъ се бѣше свѣрзало малко приятелство. Нѣ той имаше една душа толкосъ честна, толкосъ въздържна, толкосъ чиста въ привязанноститѣ, щото не познаваше никакъ любовта, която бѣше вдѣхнжлъ у горката тая жена.